לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

פולד חודש שבט: מוצאי שבת קודש 11:56 PM פיט 10 חלקים

בראתי יצר הרע ובראתי לו

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת וארא – כ"ח טבת תשפ"ג Shabbos Parshas Vaera - January 21, 2023

הדלקת נרות שבת – 4:40 ן זמן קריאת שמע / מ"א – 9:60 ן זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:44 ן סוף זמן תפילה/הגר"א – 1:03 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:38 שקיעת החמה שבת קודש – 4:59 מוצש"ק צאת הכוכבים – 5:49 צאה"כ / לרבינו תם – 16:1

ייקרא פרעה אל משה ולאהרז ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ. ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח לה' אלקינו

שפרעה מיאז לשלח את ישראל מטומאת מצרים. כר ממאז היצר הרע לשחרר את איש הישראלי מתאוות נפשו הבהמית שהיא גם כז בחינת מצרים. כי יודע שרק אם: נתק האדם את עצמו מן החומריות תהיה עבודתו רצויה. והנה גם אם אין האדם מבקש להתנזר מן החומריות. ועדיין אין עבודתו תמה להשי״ת. אין היצר מניחו לעבוד את ה'. כי בסופו של דבר יש גם בעבודה זו איזה ערר. אולם בזאת הוא עוד מוכז התפשר, וכשרואה שהאדם עומד על שלו ומתעקש להרחיק עצמו מן הכיעור החומרי לעבוד את ה', אז מבקש לעשות עמו 'פשרה', ואומר לו: 'לכו עבדו את ה' בארץ' -אניה אותך לעבוד את ה', אולם אל תרחיק עצמך כליל מן הארציות, אלא תן חלק יפה לנשמה. וגם מז החומר אל תנח ידר ותדשו את גופר במטעמים.

בארץ. כי ידע אותו רשע שרק אחר שיזכו ישראל לצאת מאוירה של מצרים וינתקו עצמם מחלאת טומאתה אז תעלה עבודתם יפה. וכשתהיה עבודתם רצויה ימשיכו בכר אורות הקדושה. וכשיתעלו ויתענגו מהקדושה העליונה שוב לא יתנו לבם לשוב צריימה, ע"כ ביקש שיעבדו את בוראם רק בעודם שקועים בתוך זוהמתה של מצרים. שם לא תהיה ביכולתם לכוון דעתם לשמים. ומעשיהם יהיו מעורים עם מחשבות פיגול. משיכו הלאה לעבוד את מצרים. כר גם היצר הרשע בראותו שאיז מנוס מלהתיר את בליו מז החפץ לעבוד עבודה תמה. הינו מייעצו לעבוד את בוראו מבלי לברוח מעסקי

לשוים מאו זויב אברום זנטאל אבשטיון שליטיא, בעברם שדוו אברום

בה אמר ה' בואת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה בממה אשר בידי על זמים אשר ביאר ונהפכו לדם (ז-יז) - כל המכות להשריש אמונה בה'

תורה הקדושה האריכה מאוד. על כל מכה ומכה שהובא על המצרים ואם התורה Π האריר כ"כ. ע"כ יש לימוד שאנו צריכיז ללמוד מהעשר מכות. **הכלי יקר** הביא **מהאברבנל** שהעשר מכות נתחלק לג' חלקים - "דצ"ר עד"ש באח"ב". וכל חלק בפנ"ע יה לתכלית אחרת. שפרעה היה חולק על ג' יסודות באמונה בהשי"ת, וע"כ המכות באו הורות על האמונה בהשי"ת. ועיקר הראשוז שפרעה היה כופר. היה שכפר במציאות שי"ת. וכמו שאמר פרעה (ה. ב): "מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה". וע"ז בא החלק הראשוז של המכות "דצ"ר". והיו להורות על מציאות השי"ת. וע"כ במכת דם נאמר "בזאת תדע כי אני ה", שמכת דם היה להורות על מציאות השי"ת.

וביאר הכלי יקר. שהמצרים אמרו שהיאור היה אלוהיהם ואיז עוד מלבדו. וע״כ עשה שי״ת שפטים באלהיהם להורות שיש גבוה מעל כל גבוה. וכז במכת צפרדע ששרץ אור. הורה שגם היאור ישרוץ דברים המאמתים מציאות השי״ת. ובמכת כינים נאמר (ת טו): "אצבע אלקים הוא", הרי שבמכה זו גם החרטומים הודו והמליכו שמו ית'. לומר שמכה זו ממנו יתרך והודאת בעל דין כמאה עדים דמי. [עי"ש בביאור שאר כל המכות.]

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

that a food utensil, used or not used, must be immersed in a

kosher mikva before it can be used for food. This mitzvah and its

halachos bring out the elevation of Jewish ownership. It

necessitates a whole new existence for the utensil, accomplished

by dipping it into the *mikva*, just as a convert starts a whole new

existence by *toiveling* in a *mikva*. This also shows the sanctity of

a Jewish table and what is done there. Eating at a Jewish table is

a holy act and not only does the food have to be kosher

according to the *Torah*, but even the utensils used to just prepare

Introduction to the Halachos. There are many sections to these

1) Which materials are obligated in *tevila* from *Torah* law and

which are required by Rabbinic decree? Which are exempt?

halachos that all connect almost every time we toivel a utensil.

and eat the food, must be elevated through the *mikva*.

מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלד שליט"א, דעש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס Kashrus in the Kitchen (63). Dipping Utensils Purchased

materials, some exempt and some obligated? From a Gentile. From a *posuk* in *Bamidbar* (31:22), we learn

- 2) Which functions in the preparation and storage of food obligate the utensil in tevila? Do these functions have to be ongoing or is a disposable utensil also obligated?
- 3) What sort of a body of water [or snow] is valid for tevila? What type of *mikva*, sea, lake, river, etc. are valid?
- 4) What are the halachos of chatzitzah regarding stickers that were left on the utensil?
- 5) How does one position his hands on the utensil for the *tevila*?
- 6) Who can do the immersion and who is believed to say that it was done?
- 7) Can the immersion be done on *Shabbos* and *Yom Tov*?
- 8) If food was prepared, stored or touched by a non-toiveled utensil, can it still be eaten?
- 9) Tevila of the items of a Ger (convert).
- **10)** What to do if no *mikva* is available?
- What happens if we have a utensil made from a few different 11) Repairs made by non Jew

בלן הרלחלים – תבלין מדף הלומל – נדרים פז.

מפיר ב"ר דבור בשי דבור בדי דבור בדי דבור בשי The *Mishnah* says if one's wife made a neder, but the husband thought it was his daughter's *neder* and he is מפיר it, when he finds out his mistake, he must be מניגי again. If he realizes his mistake תוך כדי דיבור of the הפרה he need not make another one. The מכ"ד explains the reason: תכ"ד works because a person has in mind that as long as he is within תכ"ד of an action or statement, he retains the right to retract. so the גמירת דעת doesn't happen until after תכ"ד. This is a הלכה דאורייתא. because we see that if the husband realizes who the real מנדי is מנדי of his הפרה the הפרה stands and the מודר may violate the *neder* which is an תכ"ד, il איסור דאורייתא was only a . which the תקונת אין איקר דבר מו התורה בקום ועשה to stand and voiding the neder would be תקונת דרבנו. which the עוקר דבר מו התורה בקום ועשה

The ר"ת brings the מב"ז hat savs in the name of די that the המשם, that savs in the name of הכ"ז of תכנת חכמים is a תכ"ז. This was instituted to allow for a situation where a Talmid is in the middle of negotiating a purchase and his Rebbi walks by. This תקנה will allow the Talmid to stop negotiating, greet his Rebbi and say "שלום עליך רבי", and return to negotiating without this pause being considered an acceptance of the last offer. The כיי, and return to negotiating without this pause being considered an acceptance of the last offer. this explanation is "לא נירש לי". based on his above reasoning. אוייו תוס' שסבר כהר"ו שהוא דיו דאורייתאן.

א brings ב"ב קכט ד"ה והלכתאן ר"ת. and asks from the case where one mistakenly tore קריעה but then realizes the חילה the הכ"ד dies קריעה he need not be תוכי again. Asks 'תוכי, here the reason that a Talmid might be in middle of negotiations doesn't apply, so why should תכ"ד answers that we say ב"ל, עג:] תוס' . לא פלוג answers that we say תכ"ד answers by ביטב"א. קריעה הקילו because within this short time it's considered as if he is still moving his lips (ברחשי מגרחשן שפוורניה), and we don't need the reason of the בימב"ר.

וגליוני הש"ס מסי ברכות כט: **ד' יוסף ענגיל** brings the *halacha* if one forgets אינה הש"ס מסי ברכות כט: **ד' יוסף ענגיל** on ר"ח. if he remembers in the middle of אים שלום, he may return to משנ"ב and continue on. If he already completed שים שלום for clarification], he must repeat Shemone Esrei רצה he may return to, בשוט אווויר לראשן. It is פשוט to him that if one remembers תכ"ד מילווי יעלה ויבוא within דרצה he may return to פשוט סל finishing המל"ד. ווויר לראשן because we *pasken אכ*"ד בדיבור דמי. He then brings [אנ"ח ס' צב', ח] the *halacha* that if one finished *davening* and needs to use the restroom, he must wait אמות ד' אמות and then use it. The מדי היכוד ד' אמות explains the reason to wait this time period is because within this time a person's Tefila is still אורה בפיו and מרחשיו שפותיה. So. according to the יגיטב"א who explains that תכ"ד is because he's still מרחשיו שפותיה. we now have a new זמן for the time of מכ"ד for אמות for the time of מכ"ד for דלוד ד' אמות for the time of מכ"ד for אמות for the time of מכו"ד for the time of אמן אמות for the time of מכן אמות for the time of t

הוא היה אומר

The Alter of Marinover shlit'a (Ish Echod) would say:

Twice by *Makkas Barad* (Hail) we find that *Hashem* hardened Pharaoh's heart. Why did He harden it a second time - we don't find it by any other makah? The first time Pharaoh acknowledged 'Hashem is righteous and I and my nation are bad,' was by Barad because by the other makkos, Pharaoh was stubborn and thought it wasn't too bad or he could also perform those miracles. However, Barad, with the forces of nature opposing each other, he realized there was no way for him or his magicians to compete. Thus, he suddenly felt a hirhur teshuva, although he quickly took it back. Hashem hardened his heart twice - one for the teshuva and the second was so that he would not let the Jews leave."

A Wise Man would say: "Our job is to do what's Right. Hashem will do what's Left."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

קבלה לכבוד השכינה Beautiful YID! Sign the (Verifiable IKS Master List now over 103,930) 855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kvodshomavim org

Dedicated in Memory of Mr. Alan Bennet on his Shloshim לע"נ ר' אברהם יהודה בו ר' אהרו ע"ה נפטר כ"ט כסלו, חנצב"ה

YAHOO.COM Torah Taylin Publications מאת הנה"צ רבי גמליאל חכון רבעובין שליט"א, ר"י שער חשמים יושלים עיח"ק החומר. בידעו שכל עוד נמשר האדם אחרי החומריות תהיה גם עבודתו מעורה בנגיעות ופניות שונות. ולא תעלה עבודתו לרצוז. וכתוצאה מכר לא יזכה לאור הקדושה, ואז תתמעט התלהבותו לעבוד עבודה, ואולי יפטור עצמו מלעבוד שוב את ה' אחר ראותו שאיז הברכה מצויה בעבודתו. מתשובת משה אל פרעה עלינו ללמוד מה לו להחפץ בעבודה להשיב ליצרו. 'לא יתא בספרים הקדושים שפרעה מורה על היצר הרע, כי כמותו כפרעה, כשםimesנכון הדבר לעשות כן, הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו'? כלומר: היסוד הראשון בעבודתינו היא זביחת מצרים. היינו להתרחק מתועבותיהם ולזכך הנפש מכל טינופיהם. וללא ספק שבעודנו במצרים לא נוכל לטהר את נשמותינו מזורמתה. ואם כז איז מנוס מלעזוב את מצרים כי רק אחר שנהיה מזוככים מזוהמתן נוכל גם לעבוד את בוראינו בקום ועשה, ועל כן ׳דרך שלשת ימים נלר במדבר'. כעין זה עלינו להשיב אל היצר המפתה אותנו לענג את הנשמה והגוף גם יחד. עלינו לענות להכסיל כאיולתו: וכי תעלה על דעתר שיחשב עבודתי לפני בוראי בעודי נותז דרור לתאוותיי ולמאוויי הגופניים? הלוא זביהת החומריות היא תחילה לעבודת ה'. וכל עוד שאיז האדם מזכר גופו מרצונותיו השליליים איז עבודתו וכפרעה בשעתו שזמם בכר להטעות את ישראל כאילו מניח להם לעבוד עבודה בתורה ובעבודה עולה יפה. ואין מנוס מלפרוש עצמו מכל התאות הגופניות והפחותות. כי איז הקדושה האלוקית נמשכת אחר האדם המעובה בחומריות.

אולם לאמיתו של דבר חפץ היצר שהאדם יהיה הכובש. כי לא נברא יצה"ר אלא כדי לגרום נחת רוח ליוצרו. כי לולא היצר לא היה חידוש בעבודת האדם כי מעצמו יתאוה לעבוד את בוראו. ואיז ניכר יוקרא דמלכא כי אם ע"י היצר המונע את האדם ואעפ״כ מתגבר ועובד את ה'. ואז כשהאדם כובש את יצרו שמחה גם להיצר. כי דרכו נעשה נחת רוח ליוצרו. ומבקש מהאדם 'העתירו בעדי' – עליר להעתיר בתפילה על הצלחתר לנצחני. ואותה תפילה תביא גם טובתי כי הצלחתר היא הצלחתי...

ויש להוסיף ולבאר עומק הדברים. שפרעה עשה את עצמו כמו ״אלהים״ ואמר (יחזקאל כט. ג): "לי יארי ואני עשיתני". וביאור כל המפרשים (שם) שכוונת פרעה היה שלא היה צריך למטר, שהיאור היה משקה כל שדותיהם. וכיון שכן, היה היה צריר שום מטר כדי שתגדל כל שדותיהם. וידוע מדברי חז"ל שמטר מורה על "אמונה בהשי"ת". שאמרו (שבת לא. ע"א) שסדר זרעים נקרא אמונה.ודרשו מקרא והיה אמונת עתיר חכמה, ופירשו תוספות וז"ל. "מפרש בירושלמי שמאמיז בחי העולמים וזורע". עכ"ל. הרי לגדל כל הזרעים צריר אמונה בהשי"ת. וביאור כל המפרשים שהטעם לזה, שאין בכוח של בשר ודם להוריד הגשם, שזהו דבר שהוא אך ורק ביד השי"ת. ואין שום אופן בדרך הטבע להוריד הגשם. וע"כ לזרוע ולגדל צריר להאמיז בהשי"ת שהוא ית' מוריד הגשם.

וא"כ מובן היטב שפרעה. לא היה צריך להאמין בהשי"ת. שלא היה לו שום צורך למטר, שכל הפירות היה משקה מתוך היאור. וע"כ פרעה אמר שהוא "אלהים". כלומר שהוא עשה את יאור. וכל הפירות גדילים מכוחו. ועל זה בא המכות הראשונים "דצ"ר" והם המכות להורות על עיקר מציאות השי"ת. ואיז שום כוח אחרת. והיאור שהיה כל כוחו של מצרים. לא היה לה שום כוח. שנהפור לדם. ולא עוד אלא שהוציא את הצפרדע. וכל זה היה להורות על מציאות השי"ת. וזהו הלימוד שאנו צריכיז ללמוד מהעשר מכות.

ויקה עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן וואת משה ... (ו-כ)

Moshe is sent by *Hashem* to inflict *makkos* - plagues, upon the Egyptians for refusing to let His people go. Time and time again, Moshe warns Pharaoh that he is about to be afflicted, yet Pharaoh stands firm in his refusal. Chazal tell us that eventually Pharaoh lost his free will to correct his ways and heed *Hashem's* command. The **Rambam** tells us that if someone takes a wrong path in life and sins severely without repentance, his punishment is that eventually he will lose the power to choose otherwise. But if one chooses a life of *chessed* and *Torah* this will eventually bring him the greatest of rewards.

The Chazon Ish zt" took a walk for his health every morning. Usually, he was accompanied by students or family. When **R' Ben Tzion Fullman shlit'a** was young, he used to accompany him often, using the time to ask questions.

One time Ben Tzion asked the tzaddik about kibbud av v'eim. His father's mother moved in with his family when she grew old. His grandmother enjoyed the children and had a strong connection with them. When she was hospitalized, the family made sure that someone was always with her, to help her as she convalesced.

At that time, Ben Tzion was learning in yeshivah. He visited his grandmother from time to time, to see how she was, and to make her happy. Then he immediately returned to his *Gemara*. His grandmother, who enjoyed these visits from her special grandson, asked him over and over if he could come more often, and stay longer,

Ben Tzion didn't know what to do. One the one hand, he was quite the *masmid*, he really wanted to learn all the time, which he couldn't do while he was visiting his grandmother. On the other hand, perhaps this was his *mitzvah* of the moment, to speed along her recovery by making her happy; it was a *mitzyah* that no one else could do instead of him. And yet, he wasn't the only grandchild who visited. There was always a member of the family with her, so was it really a mitzvah that no one could do instead of him? Still, she'd asked him to come. He was in a quandary.

The Chazon Ish listened to the whole question, giving it his full attention. He didn't just listen. He asked questions about all the details. "Why does she want you especially? Is she not happy when other grandchildren are with her?"

Once he had a full picture, he walked in silence for a few moments as he thought and weighed the various options. Then he said, "Go visit and stay with her for as long as she wants you to be there, and keep in mind that you are not only fulfilling the *mitzvah* of *chessed* and *bikkur cholim*, but also the *mitzvah* of *Talmud Torah*. Every moment that you spend with her, you are fulfilling the *mitzvah* of learning *Torah*."

"How is it learning Torah?" Ben Tzion asked.

"I know that you learn as much as possible and work hard at it. Why do you work so hard? To make it yours, to get to the point that it's 'in your guts.' How can a person acquire *Torah*? The *Torah* is *ruchniyus*, and people are *gashmi* creations how can the two connect? The truth is, the *Torah* cannot stick to a person unless he has a *nefesh adinah*, a sensitive nature. To make *Torah* part of you, you have to make yourself into a sensitive person. Only a sensitive person can be a vessel that 'holds' Torah. How does one become sensitive? By doing chessed, by giving in, and by developing good middos. When a person gives up what he desires for the sake of doing what someone else desires, he becomes sensitive - he becomes a person with whom the *Torah* can bond. Now you have a chance to close your *Gemara* to do *chessed* without having to look for it. You're being handed an opportunity to do chessed and to nullify your own desires. This is your chance to acquire a sensitive nefesh and become a vessel that can 'hold' Torah. Every moment you spend with your grandmother because she prefers your company to all other company, every pill you hand her, every time you check to make sure she's taking her medicine correctly, is an act of acquiring *Torah*. You're acquiring the sensitivity required by *Torah* if it is going to cling to your nefesh. You're not just keeping the mitzyah of chessed; you're keeping the mitzyah of Talmud Torah."

בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הבכים או הובא עליו ועל מצרים כלה (הוקאל כמ-ב) או האול מצרים כלה (הוקאל כמ-ב)

The Haftorah opens with Yechezkel HaNavi telling Klal enemies. Yechezkel predicts that the Babylonians will conquer Egypt in Pharaoh Chofra's time and Egypt will never again rise as a world power. Obviously, Pharaoh and the Egyptians deserved a tough punishment for torturing the Jewish Nation, but did they deserve such a harsh punishment?

The **Dubno Maggid, R' Yaakov Kranz zt"l** answers with a parable. Imagine a servant in a palace boasting to a foreign guest that he is the owner of the palace while the king and the true owner of the palace appears and warns him that he should quit bragging about false things, for he was his master, and the servant must always surrender under his rule.

Says the *Dubno Maggid*, aside from the terrible atrocities Yisroel how Hashem will mete out punishment to their Pharaoh and the Egyptians committed, Pharaoh's biggest shortcoming was undoubtedly his arrogance which led him to believe that he was a deity. But worst of all is that he began to firmly believe that not only was he a deity, but that he was the only superior power in the world, and there was no other entity in existence greater than him. This was an affront to Hashem who deemed it the greatest disrespect a human being can have to his Creator. The arrogant and unrepentant Egyptians and their leader were therefore subjected to a humbling like no other - the loss of their influence on the world stage, which was supposed to lead them to realization that there is no greater entity in the world other than *Hashem*.

ואלה שמות בני לוי לתלדתם ...

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

The *Torah* discusses the familial lineage up until *Shevet Levi*, teaching us the importance of maintaining the links to our mesorah. Only by keeping true to that mesorah, were we redeemed via such distinguished leaders. (b'zchus shelo shinu...) Why must the *Torah* enumerate how long Levi and Kehos lived? (See **Rashi**)

Targum Yonason ben Uziel explains that Levi remained alive until he was certain that *Klal Yisroel* was in good hands. He saw those good hands in Moshe and Aharon. Kehos was likewise satisfied with Pinchos.

The **Peirush Yonasan** asks as follows: Chronologically, it cannot be that Levi actually saw Moshe and Aharon. That Kehos saw Pinchos is also somewhat of a stretch. How then can the *Targum* be explained? Perhaps we can say the following machshava. Most certainly, Levi didn't actually live to see Moshe, nor did Kehos see Pinchos. But they were mechanech their progeny so that producing a Moshe, Aharon, or Pinchos was easily foreseeable.

I believe the following has been attributed to Hagaon R' Elazar Menachem Mann Shach zt"l. As he grew older, more frail and less active, he once commented, "If I can't learn or achieve productively anymore, surely there must still be a purpose to my existence." Someone in attendance at the time, voiced a response which consoled the gadol. He told him that as long as the Zaida sits, as the patriarch, at the head of the table, the young ones see you, and act differently. Thus Levi and Kehos left such an impact, inculcating the future doros with ahavas and avodas Hashem, culminating in producing a Moshe and Aharon. We too, should realize that what we have is in the zechus of our forebears, who paved the path for us to follow. May we, as well as our children and einiklech, always continue in the ways of our avos and forebears.

משל למה הדבר דומה ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נמה את ידך בממך על הנהרת (ה.א) משר: The Mashgiach of Yeshivas Chevron, R' Meir **Chodosh** zt"l, was once hospitalized due to a serious illness. When a young intern entered R' Meir's room to draw blood from his arm, R' Meir asked all his visitors to leave the room. This was most unusual, for R' Meir generally appreciated when his family was present during doctors' visits. Surprised as they were, though, his family and visitors complied with his wishes and waited outside until the procedure was finished.

As the visitors filed back into his room, R' Meir explained. 'Drawing blood can be a tricky procedure, even for an experienced doctor. It isn't always easy to find a vein, especially in the arm of an elderly person. I knew the young figured the last thing he wanted was a crowd of people helped. Thus, they deserve to be acknowledged

watching him and scrutinizing every action and procedure he did to their grandfather. Imagine how flustered he would have grown had it been necessary for him to make several attempts to pierce my vein, and with an audience yet! That is why I asked you to leave."

נמשל: When it came to the first three makkos, Moshe Rabbeinu instructed Aharon to hit the water/earth instead of doing it himself. Chazal tell us the reason was because the water/earth had "saved" Moshe, and it wasn't proper for Moshe to hit them. This is a powerful lesson in sensitivity. Although water and earth were created to serve mankind, that didn't change the fact that Moshe was saved through them.

Often, we expect certain things from people. We pay them for their work or their service, like doctors, staff members and employees. We expect them to do the intended work. While intern must be feeling nervous and under pressure, and I this is true, it does not change the fact that in the end, we were

וים אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכם את ארץ מצרים ... (ה-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

 ${
m W}$ hat is anger? How does a person come to rage? When does one reach the level of fury and wrath? Well, as many have come to find out, anger is a *middah* which blinds a person so severely that he cannot see the havoc and chaos that he is actually wreaking. Chazal teach us: "כל הכועס כל מיני גיהנום שולטין ב" - When a person becomes angry, he is not in control in fact "all types of Gehinnom" - negative and harmful forces grab hold of a person and do not let go.

Case in point: When Aharon, the brother of *Moshe Rabbeinu*, was told by *Hashem* to stretch his stick out over the water to bring on the Plague of Frogs (צפרדע), the *Medrash* tells us that one giant frog emerged from the swamp and headed toward Pharaoh's palace. The terrified Egyptian guards tried to halt its progress with stones and arrows but this did not help. Finally, one guard stepped forward and dealt the huge creature a mighty blow. Instead of being mortally wounded, little frogs began jumping out of its mouth! Inexplicably, the Egyptians seized on this and continued to pound on the giant frog and more frogs came forth until they swamped the land. Why didn't the guard just stop hitting it? ANGER!

Now anger isn't always bad. The *Torah* says: "מחר אף ה" - even *Hashem* gets angry. How can this be? The word "אף" is a strange expression. "א" means nose. However, these words can be understood as: "Hashem's Nose flared." In other words the anger of *Hashem* was shown on His face. He wasn't really ANGRY - it just appeared that way.

This is a lesson for every parent, teacher - for everyone. Sometimes, rather than actually becoming mad and losing control, we must "show" anger, as a deterrent to doing wrong. One is forbidden to hit a child out of anger, Chinuch is about controlling one's temper and instructing a child properly. We must work on ourselves to follow the example set by *Hashem* Himself, by only "showing an angry face" (external anger) as a necessary tool of instruction.